

DOSSIER

De geschiedenis van 'De toekomst van de Mediageschiedenis'

Iets meer dan twintig jaar geleden, in 1993, vond er een symposium plaats getiteld 'De Toekomst van de Mediageschiedenis'. Onder auspiciën van de KNAW en in samenwerking met de Vereniging Geschiedenis Beeld en Geluid en de voormalige Commissie Bevordering Mediahistorisch Onderzoek (CBMO) en de toenmalige Stichting Film en Wetenschap kwamen zo'n vijftig academici bijeen om te discussiëren over de stand van zaken. Het leek ons een mooie aanleiding om de discussies en artikelen die dit symposium opleverde hierbij te reproduceren en samen te voegen in een dossier dat in dit *TMG*-nummer verschijnt.* Ondanks de soms wat 'moeizame discussie' en de 'gemengde gevoelens' die dit symposium opleverde bij sommige deelnemers, maken de interessante stellingen het teruglezen van dit dossier de moeite waard.

Voorafgaand aan het symposium verscheen in het vijfde *Jaarboek Mediageschiedenis* een artikel van Frank van Vree, 'Media History in the Netherlands' (nr. 5, 1993, p. 9-21). Na afloop van het symposium verscheen in *GBG-nieuws* een verslag van de discussie: Frank van Vree en Pim Slot, 'De toekomst van de Mediageschiedenis' (nr. 27, winter 1993-4, p. 5-12), maar ook een prikkelende reactie op de uitgangspunten van het symposium door Bert Hogenkamp: 'Enige kanttekeningen bij het symposium' (*GBG-nieuws* 27, winter 1993-4, p. 13-16). Een nummer later publiceerde *GBG-nieuws* een bijdrage van Thomas Elsaesser (toen hoogleraar Film- en Televisiewetenschappen aan de UVA) waarin hij zijn visie gaf op de toekomst van mediageschiedenis: 'What might we mean by Media History?' (nr. 28, voorjaar 1994, p. 19-29).

Een deel van de stellingen die ten grondslag lagen aan het symposium lijkt nu nogal achterhaald. De discussies over of het gebrekaantheorievorming, over onoverbrugbare verschillen in onderzoekstradities per medium, over een te eenzijdige institutionele, kunsthistorische of communicatie-wetenschappelijke benadering, of over een grote mate van dedain voor populaire media, zijn nauwelijks nog relevant. Toch blijft de vraag wat mediageschiedenis is of kan zijn belangrijk genoeg. Vooral ook de ontwikkelingen op het terrein van *digital humanities* brengen nieuwe uitdagingen met zich mee voor de mediageschiedenis: de enorme hoeveelheid data aanwezig in gedigitaliseerde archieven en de dagelijkse aanwas van audiovisueel materiaal *online* maakt een reflectie op onze onderzoeksmethoden en onderzoeksvragen relevant en urgent. Hoe we anno 2014 terugkijken op deze toekomst en vooral ook hoe we *onze* toekomst zien is het

onderwerp van het symposium #Stop de tijd – 25 jaar mediageschiedenis, op 18 september 2014. Een selectie van de voordrachten, discussies en presentaties zal later aan dit DOSSIER worden toegevoegd. ‘#Stop de tijd’ is een samenwerking van Beeld en Geluid met het *Tijdschrift voor Mediageschiedenis*, Vereniging Geschiedenis Beeld en Geluid (GBG) en EYE Filminstituut.

Susan Aasman

* De redactie van *TMG* dankt de auteurs voor hun toestemming voor reproductie van deze artikelen.